ΠΕΡΙ «ΟΜΟΙΟΠΑΘΗΤΙΚΗΣ» (Έγγραφο της «Ομάδας Μελέτης Προβλημάτων Ιατρικής Ηθικής»)

Date : 13 Ιουνίου, 2007

(Πηγή: "Ιερά Μητρόπολη Γλυφάδας")

1. Προς άπαντας τους Σεβασμιωτάτους Ιεράρχες της Εκκλησίας της Ελλάδος
2. Προς άπαντας τους Σεβασμιωτάτους Ιεράρχες της Εκκλησίας της Κρήτης
3. Προς άπαντας τους Σεβασμιωτάτους Ιεράρχες της Εκκλησίας της Κύπρου
4. Προς την Ιερά Κοινότητα του Αγίου Όρους
5. Προς άπαντας τους Καθηγουμένους των Ιερών Μονών του Αγίου Όρους

ΠΕΡΙ «ΟΜΟΙΟΠΑΘΗΤΙΚΗΣ»

Η Ομάδα Μελέτης Προβλημάτων Ιατρικής Ηθικής, δεν είχε πρόθεση ν'ασχοληθεί με το θέμα της «Ομοιοπαθητικής». Ο λόγος ήταν ότι, όπως και η μεγίστη πλειονότης των ιατρών, εθεωρούσε ότι η «Ομοιοπαθητική» δεν εστηρίζετο σε επιστημονικές αρχές και ότι οι «θεραπευτικές» εφαρμογές της περιορίζοντο στα αποτελέσματα της αυθυποβολής. Κατά τη διάρκεια, όμως, της ημερίδος, η οποία επραγματοποιήθη με πρωτοβουλία της Ιεράς Μητροπόλεως Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου την 31^{η} Μαρτίου του 1996, όπως και κατά την συνάντηση, η οποία επραγματοποιήθη στη Θεολογική Σχολή του Α.Π.Θ. την 12^{η} Απριλίου 1997 (στην οποία συμμετέσχον τα μέλη της Επιτροπής Μελέτης Προβλημάτων Ιατρικής Ηθικής, Θεολόγοι και «Ομοιοπαθητικοί» ιατροί), εδόθησαν αρκετές πληροφορίες για να πεισθούν όσοι παρηκολούθησαν αμερόληπτα τις συναντήσεις αυτές, ότι τα αφορώντα στην «Ομοιοπαθητική» δεν είναι ούτε τόσον απλά ούτε τόσον αθώα όσον εκ πρώτης όψεως φαίνονται.

Μετά από επισταμένη μελέτη του θέματος «Ομοιοπαθητική», διαπιστώσαμε τα εξής:

1. Η «Ομοιοπαθητική» θεραπευτική στηρίζεται επί αναποδείκτων υποθέσεων, οι οποίες στερούνται οιασδήποτε επιστημονικής βάσεως.
2. Οι διδάσκαλοι της «Ομοιοπαθητικής», παλαιότεροι και σύγχρονοι, ξένοι και Έλληνες, έχουν ασπασθεί εμφανώς θέσεις Ανατολικής προελεύσεως Θρησκειών και αποδέχονται την εφαρμογή ανάλογων θεραπευτικών τεχνικών (1ζ, 2α, 2γ, 3).
3. Τα εγχειρίδια της «Ομοιοπαθητικής» θεωρούν ως αιτίες των νόσων την ύπαρξη διαταραχών της «ζωϊκής» ή «συμπαντικής» ενέργειας στα «τρία επίπεδα του ανθρώπου», το σωματικό, το συναισθηματικό και το διανοητικό (1γ, 2α).
4. Στη βιβλιογραφία της «Ομοιοπαθητικής», υποστηρίζεται ότι τα χρόνια νοσήματα οφείλονται στην ύπαρξη των «μιασμάτων» (ψωρικού, συφιλιδικού και συκωτικού ή γονορροϊκού), τα οποία μεταδίδονται, πνευματικώ τω τρόπω, από γενεάς εις γενεάν. Η θεώρηση αυτή όχι μόνο στερείται επιστημονικής βάσεως, αλλά επαναφέρει Μεσαιωνικές δοξασίες περί της αιτιοπαθογενείας των νόσων (1δ, 4).
5. Οι «Ομοιοπαθητικοί» ιατροί πιστεύουν ότι τα ομοιοπαθητικά φάρμακα, τα οποία στις αραιώσεις που δίνονται συνήθως δεν έχουν ούτε ένα μόριο της αρχικής ουσίας, εμπεριέχουν άγνωστο είδος «εκπνευματισμένης» ύλης, με την οποία καθαίρεται ο άνθρωπος από τα «μιάσματα» κι επομένως θεραπεύεται από την νόσο (1ε, 5, 6, 7).
6. Περαιτέρω πιστεύουν ότι με το «άυλο» ομοιοπαθητικό φάρμακο αποκαθίσταται η διατεταραγμένη ενεργειακή ισορροπία του «τρισύνθετου» ανθρώπου κι έτσι επιτυγχάνεται η «πνευματική ανέλιξη» του ανθρώπου (απαλλαγή δηλαδή από τα πάθη) (1α, 5).
7. Μεταξύ των φαρμάκων, τα οποία χρησιμοποιούν οι «Ομοιοπαθητικοί» ιατροί, περιλαμβάνονται και τα λεγόμενα «νοσώδη» (nosodes), τα οποία είναι ζωϊκής προελεύσεως και προέρχονται από καρκινωματώδεις ιστούς, εκκρίματα γονοκοκκικής ουρηθρίτιδος, συφιλιδικά εκκρίματα, υγρό φυματιωδών σπηλαίων κτλ. Το γεγονός αυτό αντιβαίνει όχι μόνο στην έννοια της ιατρικής ηθικής, αλλά καθίσταται δυνητικά επικίνδυνο για την υγεία του δέκτου (1στ).
8. Θεωρούν οι διδάσκαλοι της «Ομοιοπαθητικής» ότι οι τρεις τρόποι αποκαταστάσεως της διαταραχθείσης ενεργειακής ισορροπίας είναι η «ομοιοπαθητική», ο «βελονισμός» και η «επίθεση των χειρών» από προικισμένα άτομα (1η).
9. Η διδασκαλία του κορυφαίου των ομοιοπαθητικών Kent, εμπεριέχει στοιχεία ειδωλολατρικού πανθεϊσμού («απλή ουσία» με «μορφοποιητικό νου», η οποία ενυπάρχει σ’ όλη την κτίση και την «ζωογονεί») (1θ, 2γ).
10. Είναι ενδεχόμενη η ολίσθηση από τις «εναλλακτικές» θεραπείες, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνεται και η «ομοιοπαθητική θεραπευτική», στην αποδοχή και εφαρμογή Ανατολικής προελεύσεως θεωριών και θρησκειών (2δ).

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΠΑΡΑΠΟΜΠΕΣ ΤΟΥ ΚΕΙΜΕΝΟΥ

1. Γ. Βυθούλκας. Η Επιστήμη της Ομοιοπαθητικής. Εκδόσεις Κέντρου Ομοιοπαθητικής Ιατρικής, Αθήνα, 1990. α) Εισαγωγή XVII β) σελ. 201 γ) σελ. 23, 99, 159 δ) σελ. 138-139 ε) σελ. 112, 115, 147 στ) σελ. 145, 172 ζ) σελ. 201-202 η) σελ. 100, 108 θ) σελ. 80-81
2. Γ. Βυθούλκας. Η Νέα Διάσταση στην Ιατρική. Εκδόσεις ΑΔΑΜ, Αθήνα, 1994 α) σελ. 87 β) σελ. 103 γ) σελ. 154-157 δ) σελ. 84-105
3. Μ. Λέφας. Η προσωπικότητα και η θεραπευτική στάση του S. Hahnemann. Ομοιοπαθητική Ιατρική. Τριμηνιαία έκδοση Κέντρου Ομοιοπαθητικής Ιατρικής Αθηνών, Αθήνα, 1992, τεύχος 5, σελ. 10
4. Γ. Βυθούλκας. Ομοιοπαθητική. Η Νέα Ιατρική. Εκδόσεις ΑΔΑΜ, έκδοση Z, Απρίλιος 1992 (σελ. 36-40)
5. P. Schmidt. Το προνόμιο της απελευθέρωσης μέσω της Ομοιοπαθητικής. Ομοιοπαθητική Ιατρική. Τριμηνιαία έκδοση Κέντρου Ομοιοπαθητικής Ιατρικής Αθηνών, Αθήνα, 1993, τεύχος 2, σελ. 5-7
6. Σ. Χάνεμαν. ΟΡΓΑΝΟΝ της θεραπευτικής Τέχνης. Μετάφραση : Γ. Παπαφιλίππου, Εκδόσεις ΠΥΡΙΝΟΣ ΚΟΣΜΟΣ, Αθήνα, 1989, (σελ. 278, 285)
7. Γ. Λουκάς. Η χρήση των ονείρων για την ανεύρεση του ομοίου φαρμάκου. Πρακτικά «2^{ου} Κυπρο-ελλαδικού Συνεδρίου», Ελληνική εταιρεία Ομοιοπαθητικής Ιατρικής - Εστία Ομοιοθεραπευτικής Θεσσαλονίκης, Θεσσαλονίκη, 26-31 Οκτωβρίου 1993, (σελ. 88-89).

ΟΙ ΥΠΟΓΡΑΦΟΝΤΕΣ

1. Βρεττός Μιχαήλ, Αν. Καθηγητής ΑΠΘ*, Χειρουργός, Διευθυντής Πανεπιστημιακής Κλινικής
2. Γιαννούλης Ελευθέριος, Αν. Καθηγητής ΑΠΘ*, Γαστρεντερολόγος

3. Γουλιανός Αλέξανδρος, Ψυχίατρος, Διευθυντής Κέντρου Ψυχικής Υγιεινής Καβάλας
4. Ζουρνατζή-Κόϊου Βασιλική, Μικροβιολόγος, Επ. Καθηγήτρια ΑΠΘ*
5. Καρακατσάνης Κωνσταντίνος, Αν. Καθηγητής ΑΠΘ*, Πυρηνικός Ιατρός, Διευθυντής Εργαστηρίου Πυρηνικής Ιατρικής ΑΠΘ*
6. Κούγιας Παναγιώτης, Επιμελητής Α΄, Ε.Σ.Υ., Παθολόγος
7. Κουντουράς Ιωάννης, Αν. Καθηγητής ΑΠΘ*, Γαστρεντερολόγος
8. Κώνστα Βασιλική, Επ. Καθηγήτρια ΑΠΘ*, Νευρολόγος-Ψυχίατρος
9. Κώστα-Τσολάκη Μαγδαληνή, Επ. Καθηγήτρια ΑΠΘ*, Νευρολόγος-Ψυχίατρος
10. Μανές Χρήστος, Επιμελητής Β', Παθολόγος-Διαβητολόγος
11. Μπαλαμούτσος Νικόλαος, Επ. Καθηγητής ΑΠΘ*, Αναισθησιολόγος, Διευθυντής Μονάδος Εντατικής Θεραπείας
12. Μπαλογιάννης Σταύρος, Αν. Καθηγητής ΑΠΘ*, Νευρολόγος-Ψυχίατρος, Διευθυντής Πανεπιστημιακής Κλινικής
13. Παπαγιάννης Αντώνιος, Ιατρός Πνευμονολόγος, PhD
14. Παπαδέλη Ερμιόνη, Επιμελήτρια Α', Παθολόγος
15. Ποντικίδης Νικόλαος, Ενδοκρινολόγος, Επιμελητής Α', Ε.Σ.Υ.
16. Πατήρ Αντώνιος Στυλιανάκης, Παιδοψυχίατρος
17. Τσανάκας Ιωάννης, Επ. Καθηγητής Παιδιατρικής Πνευμονολογίας ΑΠΘ*
18. Τσαντήλας Δημήτριος, Επ. Καθηγητής ΑΠΘ*, Χειρουργός
19. Τσικόπουλος Γεώργιος, Επιμελητής Α', Ε.Σ.Υ., Παιδοχειρουργός

Θεσσαλονίκη, 1-07-97

* ΑΠΘ = Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης